

Louis Hoofd

Satalises 1–5

The Satalises have been created inspired by Erik Satie ensuing from his music's inner calmness, simplicity and musical tone. Not an imitation of Satie; that is impossible, but inspired by his musical language.

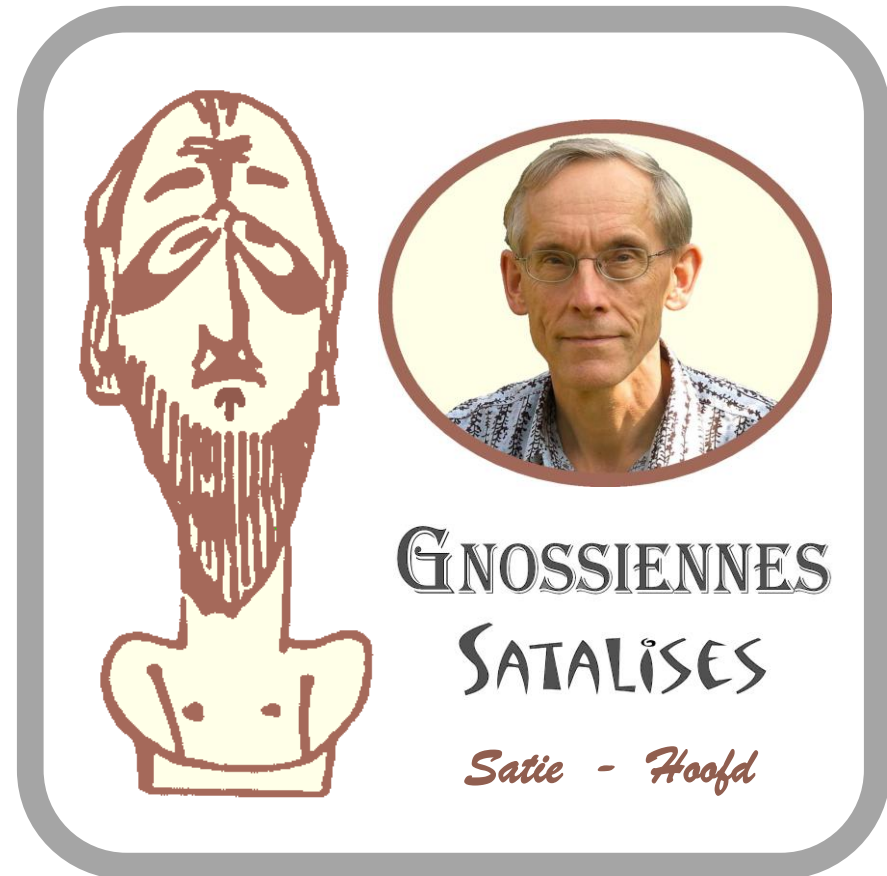
The first Satalise, of 1970, has a dedication 'for Mieke', my wife. The name 'Satalise' then was assigned afterwards. There was a sequel in 1974, but after that, a lengthy lack of inspiration. Then, 1990, a 3rd one emerges, where the first two helped to overcome the writer's block. The 4th and 5th Satalises follow 1992; the last one clearly to close the series.

Louis Hoofd

Gnossiennes I 1–3

These Gnossiennes originated from a personal interpretation of Satie's similar title. The collection of three is numbered I, firstly to discern from Satie's work, and secondly because more are planned. There is no clear explanation of Satie's naming 'Gnossienne', but here, the starting point was an assumed link with the Greek word 'Γνώσις', as 'esoteric knowledge' - after all, at that time, Satie was chapel master of the Rosicrucian Order. In particular, that is expressed in the peculiar atmosphere of the 3rd Gnossiennes I.

Louis Hoofd, 2011

Erik Satie ***Gnossiennes 1–7***

De Gnossiennes zijn ontstaan in de jaren 1889–1897 maar niet in de volgorde waarin ze nu genummerd zijn. Later (1913) bundelde Satie 3 ervan onder de titel "Trois Gnossiennes". Pas veel later werden de andere herontdekt, eerst 4–6 en later nog nr.7, die van hetzelfde basismateriaal uitgaat als deel 1 uit zijn "Morceaux en forme de Poire" – maar heel anders van aard is.

De reden dat Satie er 3 uit koos ligt waarschijnlijk in het feit, dat deze een eenheid vormen, zoals ook in bijvoorbeeld "Trois Gymnopédies". De andere zijn echter een waardevolle aanvulling omdat zij een andere kijk geven op Satie en, zeker 4 en 5, ongetwijfeld tot de mooiste werken van de componist behoren.

Louis Hoofd ***Satalises 1–5***

De Satalises zijn ontstaan op inspiratie van de componist Erik Satie. Als uitgangspunten zijn genomen de innerlijke rust, eenvoud en klankkleur in zijn muziek. De Satalises zijn geen imitatie van Satie; dat is onmogelijk, maar ze zijn door zijn muzikale taal geïnspireerd. De eerste Satalise, uit 1970, heeft als ondertitel "voor Mieke", mijn echtgenote; de naam "Satalise" ontstond pas nadat het stuk geschreven was. Het kreeg een vervolg in 1974, waarna de inspiratiebron een tijd lang opdroogde. De 3^e Satalise komt dan in 1990; de muziek van eerste twee hielpen de componist daarbij over een langdurige muzikale blokkade heen. In 1992 volgen dan de 4^e en 5^e Satalise; de laatste is duidelijk een afsluiting.

Louis Hoofd ***Gnossiennes I 1–3***

Deze Gnossiennes zijn ontstaan vanuit een eigen interpretatie van Satie's betiteling. De bundel is genummerd I, enerzijds om te onderscheiden van de werken van Satie en anderzijds omdat het de bedoeling is meer bundels te schrijven.

Hoewel niet duidelijk is wat Satie met "Gnossienne" bedoelde wordt hier uitgegaan van een relatie met het Griekse "Γνώσις", als "kennis voor ingewijden". In die tijd was Satie immers huiscomponist van de Orde van de Rozenkruisers. Vooral de 3^e Gnossienne I sluit bij dat idee aan, met zijn aparte sfeerbeeld.

Erik Satie ***Gnossiennes 1–7***

The Gnossiennes all were written in the years 1889–1897, yet in a sequence different from the current numbering. Later, (1913) Satie bundled three of these as 'Trois Gnossiennes'. It took some time before the others were rediscovered, firstly the 4–6 and later the 7th, the latter exploiting the same material as part 1 of his 'Morceaux en forme de Poire' – but of entirely different colour.

Most probably, Satie's choice was for the uniform impression of those three, e.g., as with his 'Trois Gymnopédies'. However, the other pieces are a valuable extension, because of the novel view on Satie, and, at least 4 and 5, certainly belonging to the composer's most beautiful creations.